

МИ ЛЮБИМО РУСИНІВ

Ми любимо русинів,
Їхні звичаї прадавні,
Плем'я руське, що любить
Своїх панів, свою віру,
І цю мову слуг наших,
І лакеїв, і хлопів,
І цю дітвору їхню голу,
І покірних їхніх попів.
І ці пісні їх тужливі,

І їхній танець жвавий,
Люд цей сильний, відважний,
Люд такий тихий, робочий,
Його грубі свитки,
І хліб черствий та здоровий,
Його хати злиденні,
Його корови та коні,
Його працю на лані
Польського минулого синів
І лицарів свободи —
Ми любимо русинів!
А за нашу цю любов
Ми жадаєм одного:
Хай ніхто, крім нас, не сміє
Що-небудь робити для нього!
Хай ніхто не сміє сіяти розбрат
Між двором і хатою
Чи осотом засівати
Ниву згоди багату.
Але хто хотів би для Русі
Нашу зменшити свободу
І розірвати одвічну
І наших інтересів спільність,
Сіяти в цих серцях добродесних
Бур'ян, званий освітою,
І запалювати їх школою,
І сварити двірн з хатою,
Творити літературу
І видавати газети,
Поміж нами і ним
Посередником бути,
Той — москаль і схизматик,
Гайдамацькая кара.
Супостат і відступник,
Зрадник краю, мій пане! (польськ.).— Ред.